

I

(Lagstiftningsakter)

DIREKTIV

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV (EU) 2015/2193

av den 25 november 2015

om begränsning av utsläpp till luften av vissa föroreningar från medelstora förbränningsanläggningar

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 192.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽²⁾,i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) I Europaparlamentets och rådets beslut nr 1386/2013/EU ⁽⁴⁾ (nedan kallat *handlingsprogrammet*) erkänns att utsläppen av föroreningar till luften har minskat betydligt under de senaste årtiondena, men att luftföroreningarna samtidigt fortsätter att vara ett problem i många delar av Europa, och att unionsmedborgare fortfarande utsätts för luftföroreande ämnen som kan skada deras hälsa och välbefinnande. Enligt handlingsprogrammet lider ekosystemen fortsatt av alltför stor kväve- och svaveldeposition i kombination med utsläpp från transporter, ohållbara jordbruksmetoder och kraftproduktion. Luftföroreningsnivåerna i många områden i unionen överstiger de gränsvärden som unionen har fastställt och unionens luftkvalitetsnormer uppfyller inte de mål som Världshälsoorganisationen har uppställt.
- (2) För att säkerställa en hälsosam miljö för alla efterlyser handlingsprogrammet lokala åtgärder som kommer att kompletteras med en väl anpassad politik på både nationell nivå och unionsnivå. Det förutsätter framför allt ökade ansträngningar för att nå fullständig efterlevnad av unionslagstiftningen om luftkvalitet och att det fastställs strategiska mål och åtgärder för tiden efter 2020.
- (3) Vetenskapliga bedömningar visar att unionsmedborgare i genomsnitt förlorar åtta månader av sin levnadstid på grund av luftföroreningar.

⁽¹⁾ EUT C 451, 16.12.2014, s. 134.⁽²⁾ EUT C 415, 20.11.2014, s. 23.⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 7 oktober 2015 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 10 november 2015.⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets beslut nr 1386/2013/EU av den 20 november 2013 om ett allmänt miljöhandlingsprogram för unionen till 2020 *Att leva gott inom planetens gränser* (EUT L 354, 28.12.2013, s. 171).

- (4) Utsläppen av föroreningar från förbränningen av bränsle i medelstora förbränningsanläggningar regleras generellt sett inte på unionsnivå även om de i allt högre grad bidrar till luftföroreningarna, framför allt på grund av den ökade användning av biomassa som bränsle till följd av klimat- och energipolitiken.
- (5) Förbränning av bränsle i vissa små förbränningsanläggningar och apparater omfattas av genomförandeåtgärder som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/125/EG ⁽¹⁾. Ytterligare akuta åtgärder krävs enligt direktiv 2009/125/EG för att täcka den kvarstående lagstiftningsluckan. Förbränning av bränsle i stora förbränningsanläggningar omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU ⁽²⁾ av den 7 januari 2013, medan Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/80/EG ⁽³⁾ fortsättningsvis är tillämpligt på stora förbränningsanläggningar som omfattas av artikel 30.2 i direktiv 2010/75/EU till och med den 31 december 2015.
- (6) Kommissionen konstaterade i sin rapport till Europaparlamentet och rådet av den 17 maj 2013 om de översyner som utförts enligt artikel 30.9 och artikel 73 i direktiv 2010/75/EU om industriutsläpp avseende utsläpp från intensiv uppfödning av djur och förbränningsanläggningar en tydlig potential för kostnadseffektiva minskningar av utsläpp till luften med avseende på förbränning av bränslen i medelstora förbränningsanläggningar hade påvisats.
- (7) Unionens internationella skyldigheter när det gäller luftföroreningar, som är utformade för att minska försurning, eutrofiering, marknära ozon och utsläpp av atmosfäriska partiklar, har överenskommits enligt Göteborgsprotokollet till konventionen om långväga gränsöverskridande luftföroreningar, som ändrades 2012 för att stärka de befintliga åtagandena om minskning av utsläppen av svaveldioxid, kväveoxider, ammoniak och flyktiga organiska föreningar och införa nya åtaganden om minskning för fina atmosfäriska partiklar (PM_{2,5}), som ska uppnås från och med 2020.
- (8) Kommissionens meddelande till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén av den 18 december 2013 med titeln *Ett program för ren luft i Europa* efterlyser åtgärder för att kontrollera utsläppen av luftförorenande ämnen från medelstora förbränningsanläggningar, för att därigenom komplettera regelverket för förbränningsanläggningar. Ett program för ren luft kompletterar den agenda för föroreningsbegränsning fram till 2020 som fastställs i kommissionens meddelande till rådet och Europaparlamentet av den 21 september 2005 med titeln *Tematisk strategi för luftförorening* och utvecklar mål för att begränsa miljöpåverkan för perioden fram till 2030. För att uppnå alla de strategiska målen bör det fastställas en regleringsagenda som bland annat innehåller åtgärder för att begränsa utsläppen från medelstora förbränningsanläggningar.
- (9) Medelstora förbränningsanläggningar bör utvecklas och drivas på ett sådant sätt att energieffektiviteten främjas. Detta, tillsammans med ekonomiska synpunkter, tekniska möjligheter och livscykeln för befintliga medelstora förbränningsanläggningar, bör särskilt beaktas i samband med eftermodifieringar av medelstora förbränningsanläggningar eller beslutsfattande om större investeringar.
- (10) För att driften av en medelstor förbränningsanläggning inte ska leda till försämrad luftkvalitet bör de åtgärder som vidtas för att begränsa utsläppen av svaveldioxid, kväveoxider och stoft till luften inte medföra ökade utsläpp av andra föroreningar, till exempel kolmonoxid.
- (11) Medelstora förbränningsanläggningar som redan omfattas av unionsomfattande minimikrav, såsom anläggningar för vilka en regel om sammanlagda utsläpp är tillämplig enligt kapitel III i direktiv 2010/75/EU eller anläggningar som förbränner eller samförbränner fast eller flytande avfall och därför omfattas av kapitel IV i det direktivet, bör undantas från detta direktivs tillämpningsområde.
- (12) Vissa andra medelstora förbränningsanläggningar bör också uteslutas från tillämpningsområdet för detta direktiv, på grundval av sina tekniska egenskaper eller att de används inom särskild verksamhet.
- (13) Eftersom medelstora förbränningsanläggningar som förbränner raffinaderibränslen enbart eller med andra bränslen för energiproduktion i mineralolja- och gasraffinaderier, liksom också återvinningspannor inom anläggningar för produktion av pappersmassa, omfattas av utsläppsnivåer som har anknytning till bästa tillgängliga teknik och fastställs i de slutsatser om bästa tillgängliga teknik som redan införts enligt direktiv 2010/75/EU bör detta direktiv inte vara tillämpligt på sådana anläggningar.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/125/EG av den 21 oktober 2009 om upprättande av en ram för att fastställa krav på ekodesign för energirelaterade produkter (EUT L 285, 31.10.2009, s. 10)

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU av den 24 november 2010 om industriutsläpp (samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar) (EUT L 334, 17.12.2010, s. 17).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/80/EG av den 23 oktober 2001 om begränsning av utsläpp till luften av vissa föroreningar från stora förbränningsanläggningar (EGT L 309, 27.11.2001, s. 1).

- (14) Detta direktiv bör vara tillämpligt på medelstora förbränningsanläggningar, inbegripet en kombination av minst två nya medelstora förbränningsanläggningar, med en sammanlagd installerad tillförd effekt på minst 1 MW men mindre än 50 MW. Enskilda förbränningsanläggningar med en sammanlagd installerad tillförd effekt på mindre än 1 MW bör inte beaktas vid beräkningen av den sammanlagda installerade tillförda effekten hos en kombination av förbränningsanläggningar. För att undvika lagstiftningsluckor bör detta direktiv även vara tillämpligt på en kombination av nya medelstora förbränningsanläggningar om den sammanlagda installerade tillförda effekten är minst 50 MW, utan att detta påverkar kapitel III i direktiv 2010/75/EU.
- (15) För att säkerställa utsläppskontroll vad gäller utsläppen av svaveldioxid, kväveoxider och stoft till luften, bör en medelstor förbränningsanläggning endast få vara i drift om den har beviljats tillstånd eller registrerats av den behöriga myndigheten, på grundval av information som översänts av verksamhetsutövaren.
- (16) För att det ska vara möjligt att begränsa utsläppen till luften från medelstora förbränningsanläggningar, bör utsläppsgränsvärden och krav för övervakning fastställas i detta direktiv.
- (17) De gränsvärden för utsläpp som fastställs i bilaga II bör inte tillämpas på medelstora förbränningsanläggningar på Kanarieöarna, i de franska utomeuropeiska departementen, Azorerna och Madeira, på grund av de tekniska och logistiska frågor som hänger samman med dessa anläggningars isolerade läge. De berörda medlemsstaterna bör fastställa gränsvärden för utsläpp för dessa anläggningar för att minska deras utsläpp till luften och de potentiella riskerna för människors hälsa och miljön.
- (18) För att ge befintliga medelstora förbränningsanläggningar tillräcklig tid för att tekniskt anpassa sig till kraven i detta direktiv, bör gränsvärdena för utsläpp tillämpas på dessa anläggningar först när en bestämd tid gått efter det att detta direktiv har trätt i kraft.
- (19) För att medlemsstaterna ska kunna ta hänsyn till vissa särskilda omständigheter där tillämpningen av gränsvärden för utsläpp skulle medföra oproportionellt höga kostnader jämfört med miljövinster bör de få undanta medelstora förbränningsanläggningar som används i nödsituationer och är i drift under begränsade tidsperioder från skyldigheten att iaktta gränsvärdena för utsläpp som fastställs i detta direktiv.
- (20) Till följd av infrastrukturbegränsningarna hos befintliga medelstora förbränningsanläggningar som ingår i små enskilda system eller enskilda mikrosystem samt behovet att underlätta sammanlänkningsenheten av dem bör dessa anläggningar få mer tid att anpassa sig till de gränsvärden för utsläpp som fastställs i detta direktiv.
- (21) Med tanke på de sammantagna fördelarna med fjärrvärme – den bidrar till en minskad inhemsk användning av starkt luftförorenande bränslen, förbättrad energieffektivitet och minskade koldioxidutsläpp – bör det vara möjligt för medlemsstaterna att ge mer tid till befintliga medelstora förbränningsanläggningar som levererar en avsevärd del av sin produktion av användbar värme till ett offentligt fjärrvärmenät att anpassa sig till de gränsvärden för utsläpp som fastställs i detta direktiv.
- (22) Med tanke på den senaste tidens investeringar i anläggningar för biomassa som syftar till att öka användningen av förnybar energi och som redan lett till minskade utsläpp av föroreningar, samt för att beakta de relaterade investeringscyklerna, bör det vara möjligt för medlemsstaterna att ge dessa anläggningar mer tid att anpassa sig till de gränsvärden för utsläpp som fastställs i detta direktiv.
- (23) Med tanke på att gaskompressionsstationer spelar en väsentlig roll för säkerheten i de nationella gasöverföringsnäten och att det råder särskilda begränsningar för möjligheterna att uppgradera dem, bör det vara möjligt för medlemsstaterna att ge medelstora förbränningsanläggningar som används för att driva sådana stationer mer tid att anpassa sig till de gränsvärden för utsläpp av kväveoxider som fastställs i detta direktiv.
- (24) I enlighet med artikel 193 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) hindrar inte detta direktiv medlemsstaterna från att behålla eller införa strängare skyddsåtgärder. Sådana åtgärder kan behövas exempelvis i områden som inte uppfyller gränsvärdena för luftkvalitet. I dessa fall bör medlemsstaterna bedöma behovet av gränsvärden för utsläpp som är strängare än de krav som fastställs i detta direktiv, såsom ett led i sitt arbete med att ta fram luftkvalitetsplaner enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/50/EG⁽¹⁾. Vid dessa bedömningar bör det tas hänsyn till resultatet av ett informationsutbyte om den bästa utsläppsminskningsprestanda som kan uppnås med bästa tillgängliga och framväxande teknik. Kommissionen bör organisera informationsutbytet tillsammans med medlemsstaterna, de berörda industrierna, bland annat verksamhetsutövare och teknikleverantörer och icke-statliga organisationer, även dem som verkar inom miljöskyddet.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/50/EG av den 21 maj 2008 om luftkvalitet och renare luft i Europa (EUT L 152, 11.6.2008, s. 1).

- (25) Medlemsstaterna bör se till att verksamhetsutövaren vid en medelstor förbränningsanläggning vidtar nödvändiga åtgärder om direktivet inte efterlevs. Medlemsstaterna bör inrätta ett system för kontroll av att medelstora förbränningsanläggningar följer kraven i detta direktiv.
- (26) För att säkerställa ett effektivt genomförande och verkställande av detta direktiv bör tillsyn, när så är möjligt, samordnas med den tillsyn som krävs enligt annan unionslagstiftning, på lämpligt sätt.
- (27) Bestämmelserna i detta direktiv om tillgång till information om direktivets genomförande bör tillämpas på ett sådant sätt att Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/4/EG ⁽¹⁾ får full verkan.
- (28) För att minska bördan för små och medelstora företag som driver medelstora förbränningsanläggningar, bör verksamhetsutövarnas administrativa skyldigheter vad gäller tillhandahållande av information, övervakning och rapportering vara proportionella och undvika överlappning, samtidigt som de medger effektiv kontroll av efterlevanden från den behöriga myndighetens sida.
- (29) För att säkerställa konsekvens och samstämmighet i information som tillhandahålls av medlemsstaterna om genomförandet av detta direktiv och främja utbyte av information mellan medlemsstaterna och kommissionen, bör kommissionen, med bistånd av Europeiska miljöbyrån, ta fram ett elektroniskt rapporteringsverktyg som också kan användas internt av medlemsstaterna för nationell rapportering och datahantering.
- (30) Kommissionen bör bedöma behovet av att ändra de gränsvärden för utsläpp som fastställs i bilaga II för nya medelstora förbränningsanläggningar på grundval av den modernaste tekniken. Kommissionen bör då också överväga behovet av att fastställa särskilda gränsvärden för utsläpp av andra föroreningar, såsom kolmonoxid och eventuella miniminormer för energieffektivitet.
- (31) I syfte att anpassa detta direktiv till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på att anpassa de bestämmelser om bedömning av efterlevnaden som fastställs i del 2 punkt 2 i bilaga III. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. När kommissionen förbereder och utarbetar delegerade akter bör den se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.
- (32) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av detta direktiv och för att medlemsstaternas rapporteringsskyldigheter ska bli enklare och effektivare bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter med avseende på specifikationerna för de tekniska formaten för rapporteringen. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 ⁽²⁾.
- (33) Eftersom målen för detta direktiv, nämligen att förbättra miljökvaliteten och människors hälsa, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av åtgärdens omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (34) Detta direktiv står i överensstämmelse med de grundläggande rättigheter och principer som särskilt erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad *stadgan*). Detta direktiv syftar särskilt till att främja tillämpningen av stadgans artikel 37 om miljöskydd.
- (35) I enlighet med den gemensamma politiska förklaringen från medlemsstaterna och kommissionen om förklarande dokument av den 28 september 2011 ⁽³⁾ har medlemsstaterna åtagit sig att, i de fall detta är berättigat, låta anmälan av införlivandeåtgärder åtföljas av ett eller flera dokument som förklarar förhållandet mellan de olika delarna i ett direktiv och motsvarande delar i nationella instrument för införlivande. Med avseende på detta direktiv anser lagstiftaren att översändandet av sådana dokument är berättigat.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/4/EG av den 28 januari 2003 om allmänhetens tillgång till miljöinformation och om upphävande av rådets direktiv 90/313/EEG (EUT L 41, 14.2.2003, s. 26).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽³⁾ EUT C 369, 17.12.2011, s. 14.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

Detta direktiv fastställer regler för att begränsa utsläppen av svaveldioxid (SO₂), kväveoxider (NO_x) och stoft till luft från medelstora förbränningsanläggningar, och därmed minska utsläppen till luften och de potentiella riskerna för människors hälsa och miljön från sådana utsläpp.

Detta direktiv fastställer också regler för övervakning av utsläpp av kolmonoxid (CO).

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Detta direktiv är tillämpligt på förbränningsanläggningar med en installerad tillförd effekt på minst 1 MW men mindre än 50 MW (nedan kallade *medelstora förbränningsanläggningar*), oavsett vilket bränsle de använder.
2. Detta direktiv är även tillämpligt på en kombination av nya medelstora förbränningsanläggningar enligt artikel 4, även en kombination där den sammanlagda installerade tillförda effekten är minst 50 MW, såvida inte kombinationen utgör en förbränningsanläggning som omfattas av kapitel III i direktiv 2010/75/EU.
3. Detta direktiv ska inte tillämpas på:
 - a) Förbränningsanläggningar som omfattas av kapitel III eller kapitel IV i direktiv 2010/75/EU.
 - b) Förbränningsanläggningar som omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 97/68/EG ⁽¹⁾.
 - c) Förbränningsanläggningar på jordbruksföretag med en sammanlagd installerad tillförd effekt på högst 5 MW, som uteslutande använder obearbetad naturgödsel från fjäderfä enligt artikel 9 a i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1069/2009 ⁽²⁾ som bränsle.
 - d) Förbränningsanläggningar där de gasformiga förbränningsprodukterna används för direkt uppvärmning, torkning eller annan behandling av föremål eller material.
 - e) Förbränningsanläggningar där de gasformiga förbränningsprodukterna används för direkt gaseldad uppvärmning av utrymmen inomhus för att förbättra villkoren på arbetsplatsen.
 - f) Efterförbränningsanläggningar som är avsedda att rena rökgaser från industriprocesser genom förbränning och som inte används som en separat förbränningsanläggning.
 - g) Sådana tekniska anordningar som används för att driva fordon, fartyg eller flygplan.
 - h) Gasturbiner och gas- och dieselmotorer som används på havsplattformar.
 - i) Anordningar för regenerering av katalysatorer för katalytisk krackning.
 - j) Anordningar för omvandling av vätesulfid till svavel.
 - k) Reaktorer som används inom den kemiska industrin.
 - l) Koksugnsblock.
 - m) Cowperapparater.
 - n) Krematorier.
 - o) Förbränningsanläggningar som förbränner raffinaderibränslen enbart eller med andra bränslen för energiproduktion i mineralolje- och gasraffinaderier.
 - p) Återvinningspannor i anläggningar för framställning av pappersmassa.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 97/68/EG av den 16 december 1997 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om åtgärder mot utsläpp av gas- och partikelformiga föroreningar från förbränningsmotorer som skall monteras i mobila maskiner som inte är avsedda att användas för transporter på väg (EUT L 59, 27.2.1998, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1069/2009 av den 21 oktober 2009 om hälsobestämmelser för animaliska biprodukter och därav framställda produkter som inte är avsedda att användas som livsmedel och om upphävande av förordning (EG) nr 1774/2002 (förordning om animaliska biprodukter) (EUT L 300, 14.11.2009, s. 1).

4. Detta direktiv ska inte tillämpas på forskningsverksamhet, utvecklingsverksamhet eller utprovning med anknytning till medelstora förbränningsanläggningar. Medlemsstaterna får fastställa särskilda villkor för tillämpningen av denna punkt.

Artikel 3

Definitioner

I detta direktiv gäller följande definitioner:

1. *utsläpp*: utsläpp till luften av ämnen från förbränningsanläggningar.
2. *utsläppsgränsvärde*: den mängd av ett ämne i rökgaserna från en förbränningsanläggning som under en bestämd tidsperiod får släppas ut till luften.
3. *kväveoxider (NO_x)*: kväveoxid och kvävedioxid, uttryckt som kvävedioxid (NO₂).
4. *stoff*: partiklar, oavsett form, struktur eller densitet, dispergerade i gasfasen vid de förhållanden som gäller vid provtagningspunkten, vilka kan samlas in genom filtrering vid angivna specificerade förhållanden efter representativ provtagning av den gas som ska analyseras, och som förblir uppströms filtret och på filtret efter torkning under definierade förhållanden.
5. *förbränningsanläggning*: varje teknisk inrättning i vilken bränslen oxideras för att den frigjorda värmen ska kunna utnyttjas.
6. *befintlig förbränningsanläggning*: en förbränningsanläggning som togs i drift före den 20 december 2018 eller för vilken tillstånd utfärdats före den 19 december 2017 enligt nationell lagstiftning, förutsatt att anläggningen tas i drift senast den 20 december 2018.
7. *ny förbränningsanläggning*: en annan förbränningsanläggning än en befintlig förbränningsanläggning.
8. *motor*: en gasmotor, dieselmotor eller tvåbränslemotor.
9. *gasmotor*: en intern förbränningsmotor som arbetar enligt Ottocykeln och där gnisttändning används för förbränning av bränslet.
10. *dieselmotor*: en intern förbränningsmotor som arbetar enligt dieselcykeln och där kompressionständning används för förbränning av bränslet.
11. *tvaåbränslemotor*: en förbränningsmotor som använder kompressionständning och arbetar enligt dieselcykeln vid förbränning av flytande bränslen och enligt Ottocykeln vid förbränning av gasformiga bränslen.
12. *gasturbin*: en roterande maskin som omvandlar värmeenergi till mekaniskt arbete och som huvudsakligen består av en kompressor, en termisk enhet där bränslet oxideras för att värma arbetsmediet samt en turbin; här ingår gasturbiner i både öppen cykel och i kombicykel och gasturbiner i kraftvärmedrift, samtliga med eller utan tillsatseldning.
13. *litet enskilt system*: ett litet enskilt system enligt definitionen i artikel 2.26 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/72/EG ⁽¹⁾.
14. *enskilt mikrosystem*: ett enskilt mikrosystem enligt definitionen i artikel 2.27 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/72/EG.
15. *bränsle*: varje fast, flytande eller gasformigt brännbart material.
16. *raffinaderibränsle*: fast, flytande eller gasformigt brännbart material från destillations- och omvandlingssteg vid raffineringen av råolja, inbegripet raffinaderibränslesgas, syntesgas och raffinaderioljor och petroleumkoks.
17. *avfall*: avfall enligt definitionen i artikel 3.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/72/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om upphävande av direktiv 2003/54/EG (EUT L 211, 14.8.2009, s. 55).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG av den 19 november 2008 om avfall och om upphävande av vissa direktiv (EUT L 312, 22.11.2008, s. 3).

18. *biomassa*: något av följande:

- a) Produkter som består av vegetabiliskt material från jord- eller skogsbruk som kan användas som bränsle för återvinning av energiinnehållet.
- b) Följande avfall:
 - i) Vegetabiliskt jord- och skogsbruksavfall.
 - ii) Vegetabiliskt avfall från livsmedelsindustrin, om den värme som frigörs återvinns.
 - iii) Vegetabiliskt fiberhaltigt avfall som uppstått vid produktion av nyfiberpappersmassa och vid pappersproduktion från massa, om avfallet samförbränns på produktionsplatsen och om den värme som alstras återvinns.
 - iv) Korkavfall.
 - v) Träavfall med undantag för träavfall som kan innehålla organiska halogenföreningar eller tungmetaller till följd av behandling med träskyddsmedel eller till följd av ytbehandling, och som särskilt omfattar sådant träavfall från bygg- och rivningsavfall.

19. *gasolja*:

- a) alla petroleumbaserade flytande bränslen som omfattas av KN-nummer 2710 19 25, 2710 19 29, 2710 19 47, 2710 19 48, 2710 20 17 eller 2710 20 19, eller
- b) alla petroleumbaserade flytande bränslen av vilka mindre än 65 volymprocent (inklusive förluster) destillerar vid 250 °C, och av vilka minst 85 volymprocent (inklusive förluster) destillerar vid 350 °C enligt ASTM D86-metoden.

20. *naturgas*: naturligt förekommande metan med högst 20 volymprocent ädelgaser och andra beståndsdelar.

21. *tung eldningsolja*:

- a) alla petroleumbaserade flytande bränslen som omfattas av KN-nummer 2710 19 51-2710 19 68, 2710 20 31, 2710 20 35 eller 2710 20 39, eller
- b) alla petroleumbaserade flytande bränslen andra än gasolja enligt definitionen i punkt 19, som på grund av sina destillationsgränser tillhör kategorin tunga oljor avsedda för användning som bränsle och av vilka mindre än 65 volymprocent (inklusive förluster) destillerar vid 250 °C enligt ASTM D86-metoden. Om destillationen inte kan fastställas med ASTM D86-metoden klassas petroleumprodukten likaledes som tung eldningsolja.

22. *drifttimmar*: den tid, uttryckt i timmar, under vilken en förbränningsanläggning är i drift och släpper ut utsläpp till luften, med undantag för start- och stopperioder.

23. *verksamhetsutöware*: en fysisk eller juridisk person som driver eller innehar en förbränningsanläggning eller, där detta föreskrivs i nationell rätt, en person som fått befogenhet att fatta avgörande ekonomiska beslut med avseende på anläggningens tekniska funktionssätt.

24. *zon*: del av en medlemsstats territorium som har avgränsats av medlemsstaten i avsikt att utvärdera och säkerställa luftkvaliteten, som föreskrivs i direktiv 2008/50/EG.

Artikel 4

Sammanläggning

En kombination av minst två nya medelstora förbränningsanläggningar ska vid tillämpningen av detta direktiv anses vara en enda medelstor förbränningsanläggning och deras installerade tillförda effekt ska läggas samman vid beräkning av den sammanlagda installerade tillförda effekten, om

- rökgaserna från dessa medelstora förbränningsanläggningar släpps ut genom en gemensam skorsten, eller
- rökgaserna från dessa medelstora förbränningsanläggningar, med hänsyn till tekniska och ekonomiska förutsättningar enligt behörig myndighets bedömning, skulle kunna släppas ut genom en gemensam skorsten.

Artikel 5

Tillstånd och registrering

1. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att ingen ny medelstor förbränningsanläggning är i drift om den inte fått tillstånd eller inte har registrerats.

2. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att ingen befintlig medelstor förbränningsanläggning med en installerad tillförd effekt på över 5 MW är i drift från och med den 1 januari 2024 om den inte fått tillstånd eller inte har registrerats.

Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att ingen befintlig medelstor förbränningsanläggning med en installerad tillförd effekt på högst 5 MW är i drift från och med den 1 januari 2029 om den inte fått tillstånd eller inte har registrerats.

3. Medlemsstaterna ska fastställa förfarandet för att bevilja tillstånd eller registrera medelstora förbränningsanläggningar. Det förfarandet ska minst omfatta en skyldighet för verksamhetsutövaren att underrätta den behöriga myndigheten om att verksamhetsutövaren driver eller har för avsikt att driva en medelstor förbränningsanläggning, och att tillhandahålla åtminstone den information som förtecknas i bilaga I.

4. Den behöriga myndigheten ska registrera, eller inleda förfarandet för beviljande av tillstånd till, den medelstora förbränningsanläggningen inom en månad efter att verksamhetsutövaren tillhandahållit den information som avses i punkt 3. Den behöriga myndigheten ska informera verksamhetsutövaren om en sådan registrering eller inledandet av förfarandet för beviljande av tillstånd.

5. Den behöriga myndigheten ska föra ett register med uppgifter om varje medelstor förbränningsanläggning, bland vilka ska ingå de uppgifter som anges i bilaga I, samt de uppgifter som erhållits enligt artikel 9. Befintliga medelstora förbränningsanläggningar ska tas med i registret, antingen från och med registreringsdagen eller från och med den dag de beviljats tillstånd i enlighet med detta direktiv. Den behöriga myndigheten ska offentliggöra uppgifter som ingår i registret, bland annat på internet, i enlighet med direktiv 2003/4/EG.

6. Utan att det påverkar skyldigheten för medelstora förbränningsanläggningar att inneha tillstånd eller vara registrerade får medlemsstaterna inkludera krav för vissa kategorier av medelstora förbränningsanläggningar i generella bindande regler. Om generella bindande regler antas, räcker det att tillståndet eller registreringen innehåller en hänvisning till dessa regler.

7. För medelstora förbränningsanläggningar som ingår i en anläggning som omfattas av kapitel II i direktiv 2010/75/EU ska kraven i denna artikel anses vara uppfyllda om det direktivet följs.

8. Ett tillstånd som beviljats eller en registrering som gjorts enligt annan nationell lagstiftning eller unionslagstiftning får kombineras med det tillstånd eller den registrering som krävs enligt punkt 1 till ett enda tillstånd eller en enda registrering, förutsatt att det tillståndet eller den registreringen innehåller den information som krävs enligt denna artikel.

Artikel 6

Gränsvärden för utsläpp

1. Utan att det påverkar tillämpningen av kapitel II i direktiv 2010/75/EU ska, i tillämpliga fall, de gränsvärden för utsläpp som anges i bilaga II till detta direktiv vara tillämpliga på medelstora förbränningsanläggningar.

De gränsvärden för utsläpp som fastställs i bilaga II ska inte tillämpas på medelstora förbränningsanläggningar på Kanarieöarna, i de franska utomeuropeiska departementen och på Azorerna och Madeira. De berörda medlemsstaterna ska fastställa gränsvärden för utsläpp för dessa anläggningar för att minska deras utsläpp till luften och de potentiella riskerna för människors hälsa och miljön.

2. Från och med den 1 januari 2025 får utsläpp till luften av SO₂, NO_x och stoft från en befintlig medelstor förbränningsanläggning med en installerad tillförd effekt på över 5 MW inte överskrida de gränsvärden för utsläpp som fastställs i tabellerna 2 och 3 i del 1 i bilaga II.

Från och med den 1 januari 2030 får utsläpp till luften av SO₂, NO_x och stoft från en befintlig medelstor förbränningsanläggning med en installerad tillförd effekt på högst 5 MW inte överskrida de gränsvärden för utsläpp som fastställs i tabellerna 1 och 3 i del 1 i bilaga II.

3. Medlemsstaterna får undanta befintliga medelstora förbränningsanläggningar som är i drift högst 500 drifttimmar per år, räknat som ett glidande medelvärde under en femårsperiod, från skyldigheten att iaktta de gränsvärden för utsläpp som anges i tabellerna 1, 2 och 3 i del 1 i bilaga II.

Medlemsstaterna får utöka den tidsgräns som avses i första stycket till 1 000 drifttimmar vid en nödsituation eller vid extraordinära omständigheter i följande fall:

— För reservkraftproduktion på anslutna öar om det är avbrott i den ordinarie strömförsörjningen till en ö.

— För medelstora förbränningsanläggningar som används för värmeproduktion under exceptionellt kalla perioder.

I samtliga fall som anges i denna punkt ska, ett gränsvärde för utsläpp av stoft på 200 mg/Nm³ vara tillämpligt på anläggningar som förbränner fasta bränslen.

4. Befintliga medelstora förbränningsanläggningar som ingår i små enskilda system eller enskilda mikrosystem ska från och med den 1 januari 2030 iaktta de gränsvärden för utsläpp som fastställs i tabellerna 1, 2 och 3 i del 1 i bilaga II.

5. Till och med den 1 januari 2030 får medlemsstaterna undanta befintliga medelstora förbränningsanläggningar med en installerad tillförd effekt på över 5 MW från skyldigheten att iaktta de gränsvärden för utsläpp som fastställs i bilaga II, om minst 50 % av anläggningens produktion av användbar värme, räknat som ett glidande medelvärde under en femårsperiod, levereras i form av ånga eller varmvatten till ett öppet fjärrvärmennät. Vid ett sådant undantag får de gränsvärden för utsläpp som den behöriga myndigheten fastställer inte överstiga 1 100 mg/Nm³ för SO₂ och 150 mg/Nm³ för stoft.

Till och med den 1 januari 2030 får medlemsstaterna undanta medelstora förbränningsanläggningar, som förbränner fast biomassa som huvudsakligt bränsle och som befinner sig i zoner där det vid bedömningar enligt direktiv 2008/50/EG fastställts att gränsvärdena i det direktivet följs, från skyldigheten att iaktta de gränsvärden för utsläpp av stoft som fastställs i bilaga II till detta direktiv. Vid ett sådant undantag får de gränsvärden för utsläpp som den behöriga myndigheten fastställer inte överstiga 150 mg/Nm³ för stoft.

Den behöriga myndigheten ska under alla omständigheter se till att det inte orsakar någon betydande förorening och att en allmänt hög nivå för miljöskyddet uppnås.

6. Till och med den 1 januari 2030 får medlemsstaterna undanta befintliga medelstora förbränningsanläggningar, som har en installerad tillförd effekt på över 5 MW och används till att driva kompressionsstationer för gas som är nödvändiga för säkerheten hos och tillförlitligheten av ett nationellt gastransmissionssystem, från skyldigheten att iaktta de gränsvärden för utsläpp av NO_x som fastställs i tabell 3 i del 1 i bilaga II.

7. Från och med den 20 december 2018 får utsläpp till luften av SO₂, NO_x och stoft från en ny medelstor förbränningsanläggning inte överskrida de gränsvärden för utsläpp som fastställs i bilaga II del 2.

8. Medlemsstaterna får undanta nya medelstora förbränningsanläggningar som är i drift högst 500 timmar per år, räknat som ett glidande medelvärde under en treårsperiod, från skyldigheten att iaktta de gränsvärden för utsläpp som anges i del 2 i bilaga II. Vid ett sådant undantag ska, ett gränsvärde för utsläpp av stoft på 100 mg/Nm³ vara tillämpligt på anläggningar som förbränner fasta bränslen.

9. I zoner eller delar av zoner som överskrider de gränsvärden för luftkvalitet som fastställs i direktiv 2008/50/EG ska medlemsstaterna bedöma om det, som ett led i arbetet med att ta fram luftkvalitetsplaner som avses i artikel 23 i direktiv 2008/50/EG, för enskilda medelstora förbränningsanläggningar i dessa zoner eller delar av zoner behöver tillämpas strängare utsläppsgränsvärden än de som fastställs i detta direktiv, med hänsyn till det informationsutbyte som avses i punkt 10 i den här artikeln, och förutsatt att tillämpningen av sådana utsläppsgränsvärden faktiskt skulle bidra till en märkbar förbättring av luftkvaliteten.

10. Kommissionen ska organisera ett informationsutbyte med medlemsstaterna, de berörda industrierna och icke-statliga organisationer om vilka utsläppsnivåer som kan uppnås med hjälp av bästa tillgängliga och framväxande teknik, samt om kostnaderna för detta.

Kommissionen ska offentliggöra resultaten av detta informationsutbyte.

11. Den behöriga myndigheten får under högst sex månader medge undantag från skyldigheten att uppfylla gränsvärdena för utsläpp av SO₂ i punkterna 2 och 7 för en medelstor förbränningsanläggning som i detta syfte normalt använder bränsle med låg svavelhalt, om verksamhetsutövaren inte klarar att uppfylla dessa gränsvärden för utsläpp på grund av ett avbrott i försörjningen av lågsvavligt bränsle som beror på en allvarlig brist på bränslet i fråga.

Medlemsstaterna ska inom en månad underrätta kommissionen om alla undantag som medges enligt första stycket.

12. Den behöriga myndigheten får medge undantag från skyldigheten att uppfylla de gränsvärden för utsläpp som anges i punkterna 2 och 7 om en medelstor förbränningsanläggning som endast använder gasformigt bränsle, på grund av ett plötsligt avbrott i gasförsörjningen, undantagsvis måste använda andra typer av bränsle och därför borde vara utrustad med anordningar för sekundär rening. Den period för vilken ett sådant undantag beviljas ska inte överstiga tio dagar utom om verksamhetsutövaren kan visa för den behöriga myndigheten att en längre period är motiverad.

Medlemsstaterna ska inom en månad underrätta kommissionen om alla undantag som medges enligt första stycket.

13. Om en medelstor förbränningsanläggning samtidigt använder två eller flera bränsletyper, ska utsläppsgränsvärdet för varje förorenande ämne beräknas med hjälp av följande:

- a) Ta det gränsvärde för utsläpp för varje bränsletyp som fastställs i bilaga II.
- b) Bestäm det viktade gränsvärdet för utsläpp för varje bränsletyp, genom att multiplicera det enskilda gränsvärde som avses i led a med den tillförda effekten för varje bränsletyp och dividera produkten med summan av de tillförda effekterna för samtliga bränslen.
- c) Aggregera de viktade gränsvärdena för utsläpp för varje bränsletyp.

Artikel 7

Verksamhetsutövarens skyldigheter

1. Medlemsstaterna ska se till att verksamhetsutövarna övervakar utsläpp i enlighet med åtminstone del 1 i bilaga III.
2. För medelstora förbränningsanläggningar som använder flera olika bränsletyper, ska kontrollen av utsläpp ske under förbränning av ett bränsle eller en bränslemix som sannolikt kommer att leda till den högsta nivån av utsläpp och under en period som motsvarar normala driftförhållanden.
3. Verksamhetsutövaren ska föra ett register över och behandla alla resultat från övervakningen på ett sätt som gör det möjligt att kontrollera efterlevnaden av gränsvärdena för utsläpp, i enlighet med reglerna i del 2 i bilaga III.
4. För medelstora förbränningsanläggningar som använder utrustning för sekundär rening i syfte att uppfylla gränsvärdena för utsläpp ska verksamhetsutövaren registrera att utrustningen fortlöpande fungerar effektivt eller bevara uppgifter, av vilka detta framgår.
5. Verksamhetsutövaren vid en medelstor förbränningsanläggning ska bevara följande:
 - a) Tillståndet eller beviset på registrering från den behöriga myndigheten och, i förekommande fall, en aktuell version av det, med tillhörande uppgifter.
 - b) De övervakningsresultat och de uppgifter som avses i punkterna 3 och 4.
 - c) I förekommande fall, ett register över de drifttimmar som avses i artikel 6.3 och artikel 6.8.
 - d) Dokumentation om den typ av och mängd bränsle som används i anläggningen och eventuella driftstörningar eller haverier i utrustningen för sekundär rening.
 - e) Dokumentation om fall av bristande efterlevnad och vilka åtgärder som vidtagits, som avses i punkt 7.

De uppgifter och den information som anges i leden b–e i första stycket ska bevaras minst sex år.

6. Verksamhetsutövaren ska utan onödigt dröjsmål göra de uppgifter och den information som förtecknas i punkt 5 tillgängliga för den behöriga myndigheten på begäran. Den behöriga myndigheten får begära detta för att kunna kontrollera att kraven i detta direktiv uppfylls. Den behöriga myndigheten ska begära detta om någon från allmänheten begär tillgång till de uppgifter eller den information som förtecknas i punkt 5.

7. Om de gränsvärden för utsläpp som fastställs i bilaga II inte iakttas ska verksamhetsutövaren snarast möjligt vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att efterlevnaden återställs, utan att det påverkar de åtgärder som krävs enligt artikel 8. Medlemsstaterna ska fastställa regler för vilka slags uppgifter verksamhetsutövare ska ge den behöriga myndigheten i händelse av bristande efterlevnad, samt för hur ofta och i vilket format informationen ska ges.

8. Verksamhetsutövare ska ge den behöriga myndigheten allt nödvändigt bistånd så att den kan utföra tillsyn och besök på plats, ta prover och samla in all nödvändig information för att den ska kunna fullgöra sina uppgifter enligt detta direktiv.

9. Verksamhetsutövaren ska se till att start- och stopperioderna vid medelstora förbränningsanläggningar hålls så korta som möjligt.

Artikel 8

Kontroll av efterlevnaden

1. Medlemsstaterna ska se till att giltiga utsläppsvärden som övervakas i enlighet med bilaga III inte överskrider de gränsvärden för utsläpp som fastställs i bilaga II.

2. Medlemsstaterna ska inrätta ett effektivt system, baserat på antingen miljötillsyn eller andra åtgärder, för att kontrollera att kraven i detta direktiv efterlevs.

3. Vid bristande efterlevnad ska medlemsstaterna, utöver de åtgärder som verksamhetsutövaren vidtagit enligt artikel 7.7, säkerställa att den behöriga myndigheten kräver att verksamhetsutövaren utan onödigt dröjsmål vidtar alla åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att efterlevnaden återställs.

Om den bristande efterlevnaden orsakar en avsevärd försämring av den lokala luftkvaliteten ska driften vid den medelstora förbränningsanläggningen tillfälligt avbrytas, till dess att efterlevnaden återställs.

Artikel 9

Ändringar av medelstora förbränningsanläggningar

Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att verksamhetsutövaren utan onödigt dröjsmål underrättar den behöriga myndigheten om alla planerade ändringar av den medelstora förbränningsanläggningen som kan påverka de tillämpliga gränsvärdena för utsläpp.

Den behöriga myndigheten ska uppdatera tillståndet eller registreringen beroende på vad som är lämpligt.

Artikel 10

Behöriga myndigheter

Medlemsstaterna ska utse de behöriga myndigheter som ansvarar för att fullgöra skyldigheterna enligt detta direktiv.

Artikel 11

Rapportering

1. Medlemsstaterna ska senast den 1 oktober 2026 och den 1 oktober 2031 lägga fram en rapport till kommissionen med kvalitativ och kvantitativ information om genomförandet av detta direktiv samt de eventuella åtgärder som vidtagits för att kontrollera att driften av medelstora förbränningsanläggningar sker i överensstämmelse med detta direktiv och eventuella verkställighetsåtgärder med anledning av detta.

I den första av de rapporter som avses i första stycket ska det ingå en uppskattning av de totala årliga utsläppen av SO₂, NO_x och stoft från medelstora förbränningsanläggningar, grupperade per anläggningstyp, bränsletyp och kapacitetsklass.

2. Medlemsstaterna ska också, senast den 1 januari 2021 lägga fram en rapport till kommissionen med en uppskattning av de totala årliga utsläppen av CO och all tillgänglig information om koncentrationen av CO-utsläppen från medelstora förbränningsanläggningar, grupperade per bränsletyp och kapacitetsklass.

3. För den rapportering som avses i punkterna 1 och 2 ska kommissionen göra ett elektroniskt rapporteringsverktyg tillgängligt för medlemsstaterna.

Kommissionen ska genom genomförandeakter specificera de tekniska formaten för rapportering i syfte att göra medlemsstaternas rapporteringsskyldigheter enklare och effektivare när det gäller de uppgifter som avses i punkterna 1 och 2 i den här artikeln. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 15.

4. Kommissionen ska inom tolv månader från mottagandet av rapporterna från medlemsstaterna i enlighet med punkt 1 i den här artikeln, och med beaktande av de uppgifter som gjorts tillgängliga i enlighet med artikel 6.11 och 6.12, lämna in en sammanfattande rapport till Europaparlamentet och rådet.

5. När kommissionen utför sina uppgifter enligt punkterna 3 och 4 ska den bistås av Europeiska miljöbyrån.

Artikel 12

Översyn

1. Senast den 1 januari 2020 ska kommissionen göra en översyn avseende vilka framsteg som gjorts i fråga om energieffektivitet i medelstora förbränningsanläggningar och bedöma fördelen av att miniminormer för energieffektivitet i linje med bästa tillgängliga teknik fastställs.

2. Senast den 1 januari 2023 ska kommissionen bedöma behovet av att se över bestämmelserna för anläggningar som ingår i små enskilda system eller enskilda mikrosystem samt del 2 i bilaga II på grundval av den senaste tekniken.

Som ett led i denna översyn ska kommissionen också bedöma huruvida det föreligger behov av att reglera CO-utsläppen för alla eller vissa typer av medelstora förbränningsanläggningar.

Därefter ska en översyn äga rum vart tionde år som innehåller en bedömning av om det är lämpligt att fastställa strängare gränsvärden för utsläpp, framför allt för nya medelstora förbränningsanläggningar.

3. Kommissionen ska lägga fram en rapport med resultaten av de översyner som avses i punkterna 1 och 2 till Europaparlamentet och rådet, om så är lämpligt åtföljda av ett lagstiftningsförslag.

Artikel 13

Ändring av bilagorna

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 14 för att anpassa del 2 punkt 2 i bilaga III till den tekniska och vetenskapliga utvecklingen.

Artikel 14

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 13 ska ges till kommissionen för en period av fem år från och med den 18 december 2015. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegering av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden av fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, om inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 13 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

5. En delegerad akt som antas enligt artikel 13 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 15

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av den kommitté som inrättats genom artikel 75.1 i direktiv 2010/75/EU. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.
3. Om kommittén inte avger något yttrande, ska kommissionen inte anta utkastet till genomförandeakt och artikel 5.4 tredje stycket i förordning (EU) nr 182/2011 ska tillämpas.

Artikel 16

Sanktioner

Medlemsstaterna ska föreskriva sanktioner för överträdelse av nationella bestämmelser som har antagits enligt detta direktiv och ska vidta de åtgärder som krävs för att se till att dessa sanktioner genomförs. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande. Medlemsstaterna ska senast den 19 december 2017 anmäla dessa bestämmelser till kommissionen och ska utan dröjsmål anmäla varje efterföljande ändring av dem.

Artikel 17

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 19 december 2017. De ska genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 18

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 19

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Strasbourg den 25 november 2015.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

N. SCHMIT

Ordförande

BILAGA I

INFORMATION SOM VERKSAMHETSUTÖVAREN SKA TILLHANDAHÅLLA DEN BEHÖRIGA MYNDIGHETEN

1. Installerad tillförd effekt (MW) för den medelstora förbränningsanläggningen.
 2. Typ av medelstor förbränningsanläggning (dieselmotor, gasturbin, tvåbränslemotor, annan motor eller annan medelstor förbränningsanläggning).
 3. Typ av bränslen och andel bränslen som används i enlighet med de bränslekategorier som fastställs i bilaga II.
 4. Datum då den medelstora förbränningsanläggningen togs i drift eller, om detta datum är okänt, bevis för att driften inletts före den 20 december 2018.
 5. Sektorn för den medelstora förbränningsanläggningen eller för industrienhet som den används inom (NACE-kod).
 6. Årligen förväntade antalet drifttimmar för den medelstora förbränningsanläggningen samt genomsnittliga last vid drift.
 7. När möjligheten till undantag enligt artikel 6.3 eller artikel 6.8 används, en av verksamhetsutövaren undertecknad förklaring om att den medelstora förbränningsanläggningen inte kommer att vara i drift i mer än det antal timmar som avses i de styckena.
 8. Verksamhetsutövarens namn och säte och, om det rör sig om medelstora förbränningsanläggningar som är stationära, anläggningens adress.
-

BILAGA II

GRÄNSVÄRDEN FÖR UTSLÄPP SOM AVSES I ARTIKEL 6

Alla gränsvärden för utsläpp som fastställs i denna bilaga definieras vid en temperatur av 273,15 K, ett tryck av 101,3 kPa och efter korrigering utifrån halten av vattenånga i rökgaserna och en standardiserad O₂-halt på 6 % för medelstora förbränningsanläggningar som använder fasta bränslen, 3 % för andra medelstora förbränningsanläggningar än motorer och gasturbiner som använder flytande och gasformiga bränslen och 15 % för motorer och gasturbiner.

DEL 1

Gränsvärden för utsläpp från befintliga medelstora förbränningsanläggningar

Tabell 1

Gränsvärden för utsläpp (mg/Nm³) från andra befintliga medelstora förbränningsanläggningar med en installerad tillförd effekt som är minst 1 MW och högst 5 MW än motorer och gasturbiner

Förorenande ämne	Fast biomassa	Övriga fasta bränslen	Gasolja	Andra flytande bränslen än gasolja	Naturgas	Andra gasformiga bränslen än naturgas
SO ₂	200 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	1 100	—	350	—	200 ⁽³⁾
NO _x	650	650	200	650	250	250
Stoft	50	50	—	50	—	—

⁽¹⁾ Värdet är inte tillämpligt på anläggningar som endast förbränner fast biomassa från skog.

⁽²⁾ 300 mg/Nm³ för anläggningar som förbränner halm.

⁽³⁾ 400 mg/Nm³ för gaser med lågt värmevärde från koksugnar i järn- och stålindustrin.

Tabell 2

Gränsvärden för utsläpp (mg/Nm³) från andra befintliga medelstora förbränningsanläggningar, med en installerad tillförd effekt på större än 5 MW, än motorer och gasturbiner

Förorenande ämne	Fast biomassa	Övriga fasta bränslen	Gasolja	Andra flytande bränslen än gasolja	Naturgas	Andra gasformiga bränslen än naturgas
SO ₂	200 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	400 ⁽³⁾	—	350 ⁽⁴⁾	—	35 ⁽⁵⁾ ⁽⁶⁾
NO _x	650	650	200	650	200	250
Stoft	30 ⁽⁷⁾	30 ⁽⁷⁾	—	30	—	—

⁽¹⁾ Värdet tillämpas inte för anläggningar som endast förbränner fast biomassa från skog.

⁽²⁾ 300 mg/Nm³ för anläggningar som förbränner halm.

⁽³⁾ 1 100 mg/Nm³ för anläggningar med en installerad tillförd effekt större än 5 MW men högst 20 MW.

⁽⁴⁾ 850 mg/Nm³ till och med den 1 januari 2030 för anläggningar med en installerad tillförd effekt större än 5 MW men högst 20 MW som förbränner tung eldningsolja.

⁽⁵⁾ 400 mg/Nm³ för gaser med lågt värmevärde från koksugnar och 200 mg/Nm³ för gaser med lågt värmevärde från masugnar i järn- och stålindustrin.

⁽⁶⁾ 170 mg/Nm³ för biogas.

⁽⁷⁾ 50 mg/Nm³ för anläggningar med en installerad tillförd effekt större än 5 MW och högst 20 MW.

Tabell 3

Gränsvärden för utsläpp (mg/Nm³) för befintliga motorer och gasturbiner

Förorenande ämne	Typ av medelstor förbränningsanläggning	Gasolja	Andra flytande bränslen än gasolja	Naturgas	Andra gasformiga bränslen än naturgas
SO ₂	Motorer och gasturbiner	—	120	—	15 ⁽¹⁾ ⁽²⁾
NO _x	Motorer	190 ⁽³⁾ ⁽⁴⁾	190 ⁽³⁾ ⁽⁵⁾	190 ⁽⁶⁾	190 ⁽⁶⁾
	Gasturbiner ⁽⁷⁾	200	200	150	200
Stoft	Motorer och gasturbiner	—	10 ⁽⁸⁾	—	—

⁽¹⁾ 60 mg/Nm³ för biogas.⁽²⁾ 130 mg/Nm³ för gaser med lågt värmevärde från koksugnar och 65 mg/Nm³ för gaser med lågt värmevärde från masugnar i järn- och stålindustrin.⁽³⁾ 1 850 mg/Nm³ för

i) dieselmotorer vars konstruktion inleddes före den 18 maj 2006, och

ii) tvåbränslemotorer när de använder flytande bränsle.

⁽⁴⁾ 250 mg/Nm³ för motorer med en installerad tillförd effekt på minst 1 MW men högst 5 MW.⁽⁵⁾ 250 mg/Nm³ för motorer med en installerad tillförd effekt på minst 1 MW men högst 5 MW. 225 mg/Nm³ för motorer med en installerad tillförd effekt större än 5 MW men högst 20 MW.⁽⁶⁾ 380 mg/Nm³ för tvåbränslemotorer när de använder gas.⁽⁷⁾ Gränsvärden för utsläpp är endast tillämpliga när lasten överstiger 70 %.⁽⁸⁾ 20 mg/Nm³ för anläggningar med en installerad tillförd effekt på minst 1 MW men högst 20 MW.

DEL 2

Gränsvärden för utsläpp från nya medelstora förbränningsanläggningar

Tabell 1

Gränsvärden för utsläpp (mg/Nm³) från nya medelstora förbränningsanläggningar andra än motorer och gasturbiner

Förorenande ämne	Fast biomassa	Övriga fasta bränslen	Gasolja	Andra flytande bränslen än gasolja	Naturgas	Andra gasformiga bränslen än naturgas
SO ₂	200 ⁽¹⁾	400	—	350 ⁽²⁾	—	35 ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
NO _x	300 ⁽⁵⁾	300 ⁽⁵⁾	200	300 ⁽⁶⁾	100	200
Stoft	20 ⁽⁷⁾	20 ⁽⁷⁾	—	20 ⁽⁸⁾	—	—

⁽¹⁾ Värdet tillämpas inte för anläggningar som endast förbränner fast biomassa från skog.⁽²⁾ 1 700 mg/Nm³ till och med den 1 januari 2025 för anläggningar som ingår i små enskilda system eller enskilda mikrosystem.⁽³⁾ 400 mg/Nm³ för gaser med lågt värmevärde från koksugnar och 200 mg/Nm³ för gaser med lågt värmevärde från masugnar i järn- och stålindustrin).⁽⁴⁾ 100 mg/Nm³ för biogas.⁽⁵⁾ 500 mg/Nm³ för anläggningar med en sammanlagd installerad tillförd effekt på minst 1 MW men högst 5 MW.⁽⁶⁾ Till och med den 1 januari 2025: 450 mg/Nm³ vid förbränning av tung eldningsolja som innehåller mellan 0,2 % och 0,3 % N, och 360 mg/Nm³ vid förbränning av tung eldningsolja som innehåller mindre än 0,2 % N för anläggningar som ingår i små enskilda system eller enskilda mikrosystem.⁽⁷⁾ 50 mg/Nm³ för anläggningar med en sammanlagd installerad tillförd effekt på minst 1 MW men högst 5 MW. 30 mg/Nm³ för anläggningar med en sammanlagd installerad tillförd effekt större än 5 MW men högst 20 MW.⁽⁸⁾ 50 mg/Nm³ för anläggningar med en sammanlagd installerad tillförd effekt på minst 1 MW men högst 5 MW.

Tabell 2

Gränsvärden för utsläpp (mg/Nm³) för nya motorer och gasturbiner

Förorenande ämne	Typ av medelstor förbränningsanläggning	Gasolja	Andra flytande bränslen än gasolja	Naturgas	Andra gasformiga bränslen än naturgas
SO ₂	Motorer och gasturbiner	—	120 ⁽¹⁾	—	15 ⁽²⁾
NO _x	Motorer ⁽³⁾ ⁽⁴⁾	190 ⁽⁵⁾	190 ⁽⁵⁾ ⁽⁶⁾	95 ⁽⁷⁾	190
	Gasturbiner ⁽⁸⁾	75	75 ⁽⁹⁾	50	75
Stoft	Motorer och gasturbiner	—	10 ⁽¹⁰⁾ ⁽¹¹⁾	—	—

⁽¹⁾ Till och med den 1 januari 2025: 590 mg/Nm³ för dieselmotorer som ingår i små enskilda system eller enskilda mikrosystem.

⁽²⁾ 40 mg/Nm³ för biogas.

⁽³⁾ Motorer som körs mellan 500 och 1 500 timmar per år får undantas från efterlevnad av dessa gränsvärden för utsläpp om de tillämpar primära åtgärder för att minska kväveoxidutsläppen och uppfyller de gränsvärden som fastställs i fotnot (4).

⁽⁴⁾ Till och med den 1 januari 2025: 1 850 mg/Nm³ för tvåbränslemotorer som ingår i små enskilda system och enskilda mikrosystem när de använder flytande bränsle, och 380 mg/Nm³ när de använder gas. 1 300 mg/Nm³ för dieselmotorer med ≤ 1 200 rpm med en sammanlagd installerad tillförd effekt på högst 20 MW och 1 850 mg/Nm³ för dieselmotorer med en sammanlagd installerad tillförd effekt på över 20 MW. 750 mg/Nm³ för dieselmotorer med > 1 200 rpm.

⁽⁵⁾ 225 mg/Nm³ för tvåbränslemotorer när de använder flytande bränsle.

⁽⁶⁾ 225 mg/Nm³ för dieselmotorer med en sammanlagd installerad tillförd effekt på högst 20 MW med ≤ 1 200 rpm.

⁽⁷⁾ 190 mg/Nm³ för tvåbränslemotorer när de använder gas.

⁽⁸⁾ Gränsvärden för utsläpp är endast tillämpliga när lasten överstiger 70 %.

⁽⁹⁾ 550 mg/Nm³ till och med den 1 januari 2025 för anläggningar som ingår i små enskilda system eller enskilda mikrosystem.

⁽¹⁰⁾ 75 mg/Nm³ till och med den 1 januari 2025 för dieselmotorer som ingår i små enskilda system eller enskilda mikrosystem.

⁽¹¹⁾ 20 mg/Nm³ för anläggningar med en sammanlagd installerad tillförd effekt på minst 1 MW men högst 5 MW.

BILAGA III

UTSLÄPPSÖVERVAKNING OCH BEDÖMNING AV EFTERLEVNAD

DEL 1

Utsläppsövervakning från verksamhetsutövarens sida

1. Periodiska mätningar ska krävas minst:

- Vart tredje år för medelstora förbränningsanläggningar med en installerad tillförd effekt som är på minst 1 MW och högst 20 MW.
 - Varje år för medelstora förbränningsanläggningar med en installerad tillförd effekt som är större än 20 MW.
2. Som ett alternativ till de frekvenser som avses i punkt 1 får, för medelstora förbränningsanläggningar som omfattas av artikel 6.3 eller 6.8, periodiska mätningar krävas minst varje gång följande antal drifttimmar har förflutit:
- Tre gånger det maximala antal genomsnittliga årliga drifttimmar som enligt artikel 6.3 eller 6.8 är tillämpligt på medelstora förbränningsanläggningar med en installerad tillförd effekt som är på minst 1 MW men högst 20 MW.
 - Det maximala antal genomsnittliga årliga drifttimmar som enligt artikel 6.3 eller 6.8 är tillämpligt på medelstora förbränningsanläggningar med en installerad tillförd effekt som är större än 20 MW.

De periodiska mätningarna ska i vilket fall som helst utföras minst en gång vart femte år.

3. Mätningar ska endast krävas för

- a) förorenande ämnen för vilka ett gränsvärde för utsläpp fastställs i detta direktiv för den berörda anläggningen,
- b) CO från alla anläggningar.

4. De första mätningarna ska utföras inom fyra månader efter beviljande av ett tillstånd, eller från registreringen av anläggningen, eller datumet för idrifttagandet, beroende på vilket datum som är det senaste.

5. Som ett alternativ till mätning av SO₂ som avses i punkterna 1, 2 och 3 kan andra metoder, som verifierats och godkänts av den behöriga myndigheten, användas för att fastställa SO₂-utsläppen.

6. Som ett alternativ till de periodiska mätningar som avses i punkt 1 får medlemsstaterna kräva kontinuerliga mätningar.

Vid kontinuerliga mätningar ska de automatiska mätsystemen kontrolleras genom parallella mätningar med referensmätmetoderna minst en gång per år och verksamhetsutövaren ska informera den behöriga myndigheten om resultaten av dessa kontroller.

7. Provtagning och analys av förorenande ämnen och mätningar av driftsparametrar, samt eventuella alternativ som används som avses i punkterna 5 och 6, ska grundas på metoder som möjliggör tillförlitliga, representativa och jämförbara resultat. Metoder som är förenliga med harmoniserade EN-standarder ska antas uppfylla detta krav. Under varje mätning ska anläggningen vara i drift under stabila förhållanden och med en representativ jämn last. Start- och stopperioder ska därvid undantas.

DEL 2

Bedömning av efterlevnaden

1. Vid periodiska mätningar ska de gränsvärden för utsläpp som avses i artikel 6 anses vara uppfyllda om resultaten från varje serie mätningar eller från övriga förfaranden, som definierats och beslutats i enlighet med de regler som fastställts av den behöriga myndigheten, inte överstiger det relevanta gränsvärdet för utsläpp.

2. Vid kontinuerliga mätningar ska efterlevnaden av de gränsvärden för utsläpp som avses i artikel 6 bedömas i enlighet med del 1 punkt 4 i bilaga V till direktiv 2010/75/EU.

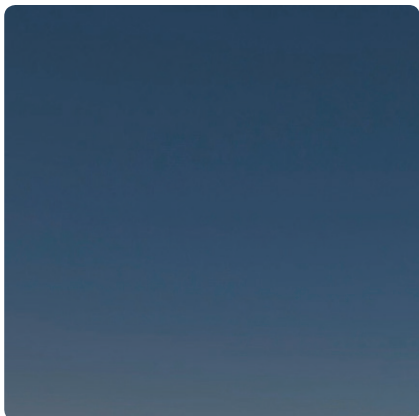
De validerade medelvärdena ska fastställas i enlighet med del 3 punkterna 9 och 10 i bilaga V till direktiv 2010/75/EU.

3. Vid beräkningen av de genomsnittliga utsläppsvärdena ska de värden som uppmätts under de perioder som avses i artikel 6.11 och 6.12 samt under start- och stopperioder inte beaktas.
-

Genomförande av MCP-direktivet

Förslag till svenskt genomförande av direktiv
2015/2193/EU om begränsning av utsläpp till
luften av vissa föroreningar från medelstora
förbränningsanläggningar

RAPPORT 6765 • APRIL 2017

Genomförande av MCP-direktivet

Förslag till svenskt genomförande av direktiv 2015/2193/EU om begränsning av utsläpp
till luften av vissa föroreningar från medelstora förbränningsanläggningar

Beställningar

Ordertel: 08-505 933 40

Orderfax: 08-505 933 99

E-post: natur@cm.se

Postadress: CM Gruppen AB, Box 110 93, 161 11 Bromma

Internet: www.naturvardsverket.se/publikationer

Naturvårdsverket

Tel: 010-698 10 00 Fax: 010-698 16 00

E-post: registrator@naturvardsverket.se

Postadress: Naturvårdsverket, 106 48 Stockholm

Internet: www.naturvardsverket.se

ISBN 978-91-620-6765-6

ISSN 0282-7298

© Naturvårdsverket 2017

Tryck: CM Gruppen AB, Bromma 2017

Omslag: Mjölby kraftvärmeverk, Mjölby-Svartådalen Energi AB

Förord

Naturvårdsverket fick i augusti 2016 uppdrag att ta fram ett förslag till svenskt genomförande av direktiv 2015/2193/EU om begränsning av utsläpp till luften av vissa föroreningar från medelstora förbränningsanläggningar. I uppdraget ingick det att ta fram ett underlag som beskriver konsekvenserna i form av miljöeffekter och samhällsekonomiska kostnader för olika alternativa genomföranden för att kunna ta ställning till hur Sverige ska tillämpa direktivet. Det ingick även att analysera och ta fram förslag till hur Sverige på bästa sätt kan lösa informationsförsörjningen med anledning av direktivet.

Uppdraget har genomförts efter samråd med en referensgrupp som består av representanter från Skogsindustrierna, Innovations- och kemiindustrierna i Sverige, Jernkontoret, Sveriges kommuner och landsting, Nordkalk, Teknikföretagen och Energiföretagen. Slutsatser och förslag som presenteras i rapporten är dock Naturvårdsverkets egna. Referensgruppen står inte bakom samtliga vägval gällande förslaget.

Inom Naturvårdsverket har arbetet huvudsakligen utförts i en projektgrupp bestående av Ingrid Backudd, Anders Bergman, Johan Genberg, Hans Hjortsberg, Therese Nordenvall, Anders Törngren och Maria Ullerstam (projektledare) men flera medarbetare har bidragit till arbetet.

Vi vill rikta ett stort tack till referensgruppen som bidragit med värdefulla underlag och synpunkter.

Stockholm 20 april 2017

Björn Risinger
Generaldirektör

Innehåll

FÖRORD	3
1. FÖRKORTNINGAR	7
2. SAMMANFATTNING	8
3. BAKGRUND	11
4. FÖRFATTNINGSFÖRSLAG	13
5. FORMEN FÖR GENOMFÖRANDET	29
5.1. Förordning eller förordning och föreskrifter	29
5.2. Förhållandet till tillstånd och beslut	31
6. SYFTE OCH TILLÄMPNINGSSOMRÅDE - ARTIKEL 1, 2 OCH 4	32
6.1. Inledande bestämmelser om vilka som omfattas – artikel 1 och 2.1	32
6.2. Bestämmelse om sammanläggning av flera nya anläggningar - artikel 4	33
6.3. Avgränsning mot Ecodesigndirektivets krav för fastbränslepannor	34
6.4. Avgränsning mot FSF och FFA - artikel 2.2 och 2.3 a	35
6.5. Dieselmotorer som finns på anläggningar som är större än medelstora förbränningsanläggningar	36
6.6. Undantag för mobila maskiner - artikel 2.3 b	37
6.7. Undantag för mindre förbränningsanläggningar på jordbruksföretag – artikel 2.3 c	38
6.8. Undantag för tekniska processer - artikel 2.3 d och f till m	39
6.9. Undantag för tekniska processer - artikel 2.3, e och n till p	41
6.10. Undantag för forskningsverksamhet m.m. - artikel 2.4	42
7. DEFINITIONER	43
7.1. Definitioner av utsläpp och vissa föroreningar – artikel 3.1-3.4	43
7.2. Definition av "förbränningsanläggning" – artikel 3.5	43
7.3. Definitioner av ny och befintlig förbränningsanläggning – artikel 3.6-3.7	44
7.4. Definitioner av motorer – artikel 3.8-3.12	45
7.5. Definitioner av SIS och MIS – artikel 3.13-3.14	47
7.6. Definitioner av bränsle, raffinaderibränsle och avfall – artikel 3.15-3.17	47
7.7. Definition av biomassa – artikel 3.18	48
7.8. Definitioner av oljor och naturgas – artikel 3.19-3.21	49

7.9.	Definition av drifttimmar – artikel 3.22	51
7.10.	Definition av normal torr gas	51
7.11.	Definition av verksamhetsutövare – artikel 3.23	51
7.12.	Definition av zon – artikel 3.24	52
7.13.	Definition av anläggningseffekten	52
7.14.	Definition av tillsynsmyndighet - artikel 10	53
8.	REGISTRERING, ÄNDRING OCH RAPPORTERING - ARTIKEL 5, 9 OCH 11 SAMT BILAGA I	54
8.1.	Underrättelse och registrering – artikel 5	54
8.2.	Registreringens omfattning – bilaga I	57
8.3.	Ändring av anläggning - artikel 9	60
8.4.	Rapportering till Kommissionen - artikel 11	61
9.	BEGRÄNSNINGSVÄRDEN FÖR UTSLÄPP - ARTIKEL 6 OCH BILAGA II	62
9.1.	Huvudreglerna för tidpunkt och begränsningsvärden – artikel 6.2 och 6.7	62
9.2.	Tabeller med begränsningsvärden – bilaga II och fotnoter	63
9.3.	Begränsningsvärde för flerbränsleanläggningar – artikel 6.13	68
9.4.	Begränsningsvärden för sammanlagda förbränningsanläggningar – artikel 4	69
9.5.	Möjliga undantag	70
9.6.	Beräkning av utsläpp - referensförhållanden och syrgashalt	78
9.7.	Möjlighet för strängare begränsningsvärden – artikel 6.9	78
10.	ÖVERVAKNING, DOKUMENTATION OCH TILLSYN - ARTIKEL 7 OCH 8 SAMT BILAGA III	80
10.1.	Verksamhetsutövarens övervakning, mätkrav m.m. – artikel 7.1 och bilaga III del 1	80
10.2.	Övervakning av utsläpp vid flerbränsleanläggningar – artikel 7.2	85
10.3.	Kontroll av att begränsningsvärdena följs – bilaga III del 2 och artikel 7.9	86
10.4.	Verksamhetsutövarens dokumentation – artikel 7.3-7-5	87
10.5.	Allmänhetens tillgång till dokumentationen – artikel 7.6	88
10.6.	Tillträde m.m. – artikel 7.8	89
10.7.	Åtgärder för och information om efterlevnad – artikel 7.7 och 8	90
11.	SANKTIONER - ARTIKEL 16	92
12.	INFÖRLIVANDE OCH IKRAFTTRÄDANDE M.M. - ARTIKEL 17 OCH 18	94

13.	BESTÄMMELSER RIKTADE MOT KOMMISSIONEN M.FL. – ARTIKLARNA 6.10, 12-15 OCH 19	95
14.	KONSEKVENsutREDNING	96
14.1.	Problembeskrivning, mål och syfte	96
14.2.	Föreslagen lösning och alternativa förslag	97
14.3.	Berörda aktörer	100
14.4.	Övergripande konsekvenser av olika alternativ	100
14.5.	Konsekvenser för verksamhetsutövare	104
14.6.	Sektorsanalys	109
14.7.	Konsekvenser för tillsynsmyndigheter	116
14.8.	Konsekvenser för Naturvårdsverket	118
14.9.	Övriga konsekvenser	118
Bilaga 1	Förstudie - lösning för informationsförsörjning enligt MCPDs krav	
Bilaga 2	Effekter av olika genomförande - Underlag till vägval gällande olika alternativa genomföranden av kraven i direktivet om medelstora förbränningsanläggningar	
Bilaga 3	Genomförandetabell	

1. Förkortningar

Följande förkortningar används i denna rapport:

MCPD	Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2193 av den 25 november 2015 om begränsning av utsläpp till luften av vissa föroreningar från medelstora förbränningsanläggningar ¹
FMF	förordningen (2017:000) om medelstora förbränningsanläggningar, d.v.s. den svenska författning som föreslås genomföra merparten av MCPD
IED	industriutsläppsdirektivet (2010/75/EU)
MCP	medelstor(a) förbränningsanläggning(ar)
LCP	stor(a) förbränningsanläggning(ar)
MB	miljöbalk (1998:808)
FSF	förordning (2013:252) om stora förbränningsanläggningar
FFA	förordning (2013:253) om förbränning av avfall
IUF	industriutsläppsförordning (2013:250)
MPF	miljöprövningsförordning (2013:251)
MW	megawatt

¹ Direktivet finns på följande länkar (engelska resp. svenska):

<http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:32015L2193&from=EN>

<http://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/PDF/?uri=CELEX:32015L2193&from=SV>

2. Sammanfattning

Naturvårdsverket förslag består av en ny förordning om medelstora förbränningsanläggningar (FMF) meddelad med stöd av 9 kap. 5 § miljöbalken i fråga om försiktighetsmått, 26 kap. 19 § miljöbalken i fråga om dokumentation och i övrigt med stöd av 8 kap. 7 § regeringsformen. Förslaget syftar till att Sverige genomför alla bestämmelser som krävs enligt MCPD. Enligt direktivet ska medlemsstaterna se till att lagar och andra författningar som följer av MCPD träder i kraft senast den 19 december 2017.

Direktivet medger ett flertal lättnader i form av dispenser, undantag samt möjligheter till senareläggande av tillämpningen av begränsningsvärden för specifika situationer. I förslaget har vi valt att genomföra vissa av de möjligheter till lättnader som finns i direktivet men inte samtliga. Förslaget innebär därför en skarpare implementering jämfört med en minimi-implementering, som utgör *nollalternativet*. Vi föreslår även skärpning av vissa begränsningsvärden. Som stöd till den informationsförsörjning som följer av direktivet föreslår vi en nationell digital lösning. I den konsekvensbeskrivning som har gjorts av förslaget framgår att de verksamheter som främst berörs av föreslagna skärpningar är fjärrvärmeanläggningar och anläggningar inom skogsindustrin. Förslaget som helhet är samhällsekonomiskt motiverat då skadekostnaden överstiger marginalkostnaden för år 2025. Skadekostnaden har beräknats enligt ASEKs metod och eftersom då utsläpp från fjärrvärmeanläggningar sker i tätortsmiljöer bedöms denna metod vara tillräckligt representativ för en jämförelse. Anläggningar inom skogsindustrin ligger dock inte i tätortsmiljö men enligt vår bedömning har de inte möjlighet att nyttja lättnaden för förbränning av fast biomassa eftersom de inte kan uppfylla direktivets begränsningsvärde för detta utan att installera avancerad reningsteknik. Motivet till de vägval som gjorts när förslaget tagits fram är att genomförandet av MCPD ska bli så ändamålsenligt som möjligt utifrån direktivet syfte och för svenska förhållanden. Vi har här bl.a. tagit hänsyn till miljönyttan med minskade utsläpp av stoft som bidrar till en bättre luftkvalitet och därmed minskade effekter på hälsa från dessa utsläpp. Ambitionen är att tillämpningen av författningen ska vara utformad på ett sådant sätt att administrativa kostnader för verksamhetsutövare och berörda myndigheter inte blir orimligt stora.

Förslaget följer, där det är lämpligt, samma upplägg som förordningen (2013:252) om stora förbränningsanläggningar eftersom det finns stora likheter mellan bakomliggande direktiv.

Lösning för informationshanteringen:

I förslaget avseende informationshanteringen ingår en nationell lösning som stöd för verksamhetsutövarens underrättelse om sin anläggning, tillsynsmyndighetens registerhållning och spridning av registeruppgifter samt Naturvårdsverkets sammanställning av uppgifter för rapportering till EU.

I förslaget ingår att Naturvårdsverket utvecklar och tillhandahåller en nationell e-tjänst. Verket utvecklar och tillhandahåller också en nationell databas i vilken de inhämtade uppgifterna lagras för tillsynsmyndigheternas räkning. Denna databas utgör den gemensamma tekniska lösningen för de register över medelstora förbränningsanläggningar som tillsynsmyndigheterna är skyldiga att föra.

Naturvårdsverket utvecklar och tillhandahåller den tekniska lösningen för att skapa och publicera INSPIRE-tjänster för medelstora förbränningsanläggningar baserat på uppgifterna i databasen. För att underlätta offentliggörandet av registeruppgifterna ingår även att Naturvårdsverket utvecklar och tillhandahåller relevanta maskin/maskin-gränssnitt för respektive myndighets åtkomst till information i den nationella databasen.

Tillämpning av begränsningsvärden

Direktivet medger vissa lättnader i form av undantag och möjligheter till senareläggande av tillämpningen av begränsningsvärden för specifika situationer. Vi har valt att föreslå en skarpare implementering jämfört med nollalternativet för vissa situationer dels vad gäller tidpunkten för tillämpningen av kraven samt skärpning av vissa begränsningsvärden.

Skärpningar av större betydelse är följande:

- Vi genomför inte möjligheten till en senareläggning av när tillämpningen träder i kraft för befintliga fjärrvärmeanläggningar med en installerad tillförd effekt av 5-50 megawatt (MW) (artikel 6.5 första stycket MCPD).
- Vi genomför inte möjligheten till en senareläggning av när tillämpningen träder i kraft för nya anläggningar som använder fast biomassa som huvudsakligt bränsle (artikel 6.5 andra stycket MCPD).
- Vi genomför inte möjligheten till en senareläggning av när tillämpningen träder i kraft för befintliga anläggningar med en installerad tillförd effekt av 5-50 MW som använder fast biomassa som huvudsakligt bränsle (artikel 6.5 andra stycket MCPD).
- Vi genomför inte möjligheten till utökad tidsgräns för befintliga anläggningar med begränsad drifttid per år från 500 till 1 000, som rullande femårigt medelvärde vid extraordinära situationer (artikel 6.3 MCPD).
- Begränsningsvärdet för utsläpp av NO_x från befintlig medelstor förbränningsanläggning vid förbränning av fast biomassa och övriga fasta bränslen bör skärpas från 650 mg/Nm³ till 300 mg/Nm³. För anläggningar som förbränner flytande biobränsle sätts begränsningsvärdet till 450 mg/Nm³. Samtliga begränsningsvärden gäller vid 6 % O₂.

Kontroll av efterlevnad

Vi föreslår inga skärpningar här jämfört med nollalternativet. MCPD ställer dock krav på utsläppsövervakning samt att efterlevnaden av direktivet kontrolleras. Detta innebär konsekvenser för verksamhetsutövare i form av krav på att utsläpp mäts och beräknas samt dokumenteras. För tillsynsmyndigheterna innebär det ytterligare ett regelverk att kontrollera efterlevnaden av samt en skyldighet att hålla register och att tillgängliggöra information publikt.